

τοῦ 1861 ἕως τοῦ 1865, διοικῶν ταχύπλοον, διὰ τοῦ ὁποίου ἐτῆρει τὴν θαλασσίαν συγκοινωνίαν μετὰ τῶν μεσημβρινῶν κρατῶν μετ' ὅλον τὸν στενὸν ἀποκλεισμὸν τοῦ στόλου τῶν ὁμοσπόνδων. Τῷ 1867, ὅτε ἐξεργάγη ἡ κρητικὴ ἐπανάστασις, ὁ Χόβαρτ εἰσῆλθεν εἰς τὴν ὀθωμανικὴν ὑπηρεσίαν γενόμενος ὁ αἴτιος, ὡς αὐτὸς ἔγραφε τῷ λόρδῳ Δέρβυ, τῆς προλήψεως πολλῆς αἱματοχυσίας καὶ ἰσως καὶ εὐρωπαϊκοῦ πολέμου. Θεωρεῖται ἐν Ἀγγλίᾳ ὡς ἱκανὸς καὶ ἐπιτήδειος ἀξιωματικὸς βέκτης καὶ θαρραλὸς. Ἦδὴ δὲ κατέχει θέσιν Ναυάρχου ἐν τῷ στόλῳ τῆς ὀθωμανικῆς αὐτοκρατορίας.

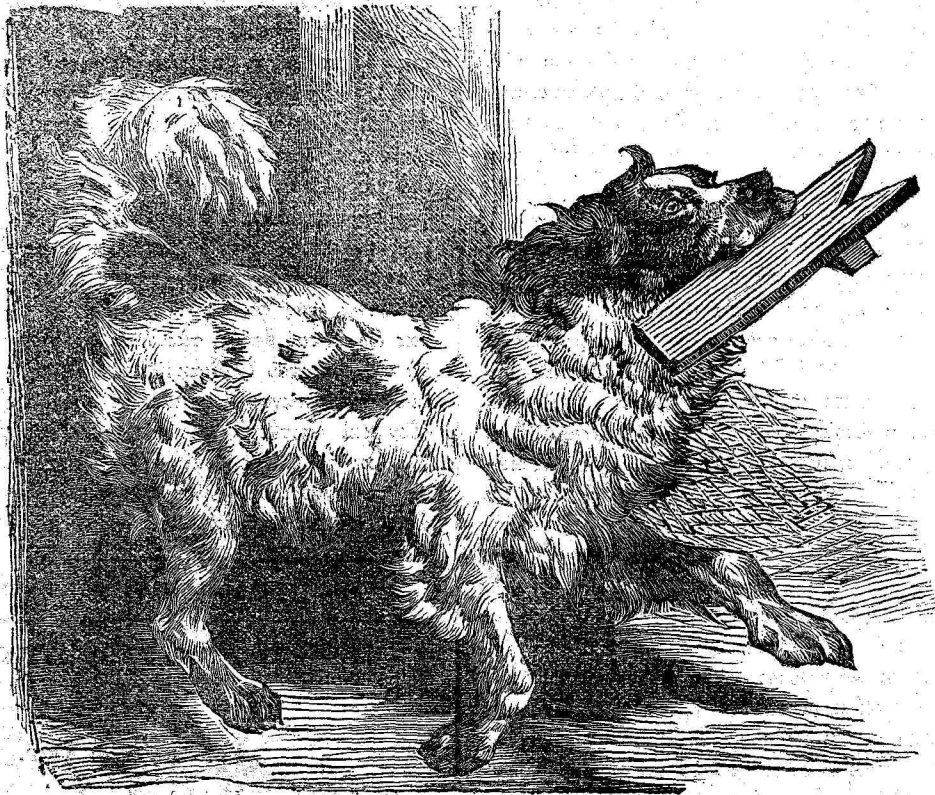
Ο ΚΥΩΝ ΦΕΡΩΝ ΤΟ ΕΞΥΠΟΔΗΤΗΡΙΟΝ (tire-botte)

Ὁ κ. Μακ-Ιντύρας ἐξ Ἐδιμβούργου ἐπανελθὼν ἐ-

εἰλήθε ζήτῶν τὸ ἐξυποδητήριον εἰς τὰ μᾶλλον μεμακρυσμένα μέρη τοῦ δωματίου· τέλος ἐπιστρέφει φέρων πρὸς μεγάλην χαρὰν τοῦ κυρίου του τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος ἐξυποδητήριον. Τότε αὐτὸς ἀνεμνήσθη ὅτι τὸ εἶχεν ἀφήσει τὴν προτεραίαν ἐν τῷ προδόμῳ ὑπὸ τὸ ἀνάκλιτρον καὶ ἠπόρει πῶς ἐλησμόνησε τοῦτο ὅλως διόλου. Ὅθεν εὐχαριστήεις ἐθώπευσε πολὺ τὸν πιστὸν καὶ νοήμονα κύνα του· διότι ἂν αὐτὸς ἔλειπε, δὲν ἤθελε δυνήθῃ νὰ ἐκβάλῃ τὰ ὑποδήματά του καὶ ἐπομένως ν' ἀναπαυθῇ δεόντως.

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΩΡΟΛΟΓΙΩΝ

Ἐν τινι οἰκοδομῇματι τοῦ Μέγγελ ἐν Ἀμερικῇ ὑπάρχει νῦν εἰς ἐκθεσιν τὸ θαυμασιώτατον κατὰ πᾶσαν

σπέραν τινὰ πολὺ ἀργὰ εἰς τὴν οἰκίαν του εὗρε πάντας τοὺς ἐν τῇ οἰκίᾳ κοιμωμένους. Ἀνοίξας τὴν ἐξω θύραν ἔφθασε σιγὰ, σιγὰ μέχρι τοῦ δωματίου του μὴ θέλων νὰ ἀφυπνίσῃ τινὰ τῶν ἐν τῇ οἰκίᾳ· ἀλλὰ δὲν ἠδυνήθη νὰ εὗρῃ τὸ ἐξυποδητήριόν του εἰς τὴν θέσιν ὅπου συνήθως ἔκειτο, οὐδὲ εἰς ἄλλο μέρος τοῦ δωματίου του. Στενοχωρούμενος δὲ πολὺ διότι δὲν ἠδύνατο κατ' ἄλλον τρόπον νὰ ἐκβάλῃ τὰ ὑποδήματά του, ἀλλ' ἐν ταύτῳ μὴ θέλων νὰ διαταράξῃ μηδὲνα τῶν ἐν τῇ οἰκίᾳ, ἐστράφη πρὸς τὸν κύνα του καὶ εἶπε, «Λέον, δὲν δύναμαι νὰ εὗρω τὸ ἐξυποδητήριον, ὅπαγε νὰ μοὶ τὸ εὗρῃς σύ!» Τὸ πιστὸν τοῦτο ζῶον ἐδραμὲν ἀμέσως πρὸς τὴν θύραν καὶ ἤρχισε νὰ τὴν ζύῃ με τοὺς ὀνυχάς του. Ἀνοίξαντος δὲ τοῦ κυρίου του αὐτὴν,

πιθανότητα τῶν ἐν τῷ κόσμῳ ὥρολογίων. Ὁ πλοίαρχος Ζ. Ρεϊδ, ὁ ιδιοκτήτης αὐτοῦ, ἀξιοῖ ὅτι εἶναι πολὺ ὑπέρτερον καὶ αὐτοῦ τοῦ μεγίστου πάντων ἐν Στρασβούργῳ ὥρολογίου, ὅταν δὲ τὸ προσεχὲς ἔτος ἐκθέσῃ ταῦτο εἰς Παρίσιους, οὐ μόνον θέλουσι θαυμάσει αὐτὸ οἱ ἄνθρωποι, ἀλλὰ καὶ εἰς τὸν Ρεϊδ αὐτὸν θέλει παράσχει περιουσίαν.

Τὸ Ἐγγέλιον ὥρολόγιον, τανῦν ἐν τῷ οἰκοδομῇματι τοῦ Μέγγελ, ἐπενοήθη καὶ κατασκευάσθη ὑπὸ τοῦ Στεφάνου Δ. Ἐγγέλου, ἀδαμαντοπλάου καὶ ὥρολογιστοῦ, ἐν Ἀζλετῶνι τῆς Ἀμερικῆς. Ὁ ἄνθρωπος οὗτος ἄγων τὸ τεσσαρακοστὸν πέμπτον περίπτῳ ἔτος τῆς ἡλικίας του, ἔχει γυναῖκα καὶ τέκνα, καταναλώσας περὶ τὰ εἰκοσιν ἔτη εἰς τελειοποίησιν τοῦ ὥρολογίου. Ὁ κ. Ρεϊδ

λέγει, ότι ἐπλήρωσε πρὸς τὸν Ἑγγελλον 5,000 ταλλήρων διὰ τὸ ὠρολόγιον τοῦτο, καὶ ἔδωκεν εἰς αὐτὸν ἐντολὴν πρὸς κατασκευὴν ἑτέρου πολὺ μεγαλειτέρου, ἀξίας 50,000 ταλλήρων. Ὁ Ἑγγελοῦς οὐδέποτε εἶδε τὸ ἐν Στρασβούργῳ ὠρολόγιον διότι, τῶνόντι πολλὰ ὀλίγον κόσμον περιηγήθη, ὥς μὴ διανύσας πλείονα τῶν 200 μιλίων πέραν τῆς οἰκίας του κατὰ διαφόρους καιροὺς.

Τὸ ὠρολόγιον τοῦτο ἔχει ὕψος ἑνδεκα ποδῶν. Καὶ πρὸς μὲν τὴν βᾶσιν τὸ πλάτος αὐτοῦ εἶναι τεσσάρων περίπου ποδῶν πρὸς δὲ τὴν κορυφὴν δύο περίπου. Κατὰ τὴν βᾶσιν ἔχει περὶ τοὺς τρεῖς πόδας βάθος, βαθμυδὸν δὲ ὀλιγώτερον πρὸς τὴν κορυφὴν. Ὁ χρωματισμὸς αὐτοῦ εἶναι βαθύφαιος καὶ χρυσοῦς. Τὸ ἐν Στρασβούργῳ ὠρολόγιον ἔχει τριάκοντα ποδῶν ὕψος, ὁ μηχανισμὸς του ὅμως δὲν εἶναι τοσούτω περίπλοκος, οὔτε ἔχει τοσαύτας εἰκόνας ὡς τὸ ἐν Ἀζλετῶνι ὠρολόγιον. Αἱ εἰκόνες τοῦ Στρασβουργίου ὠρολογίου εἰσὶ περὶ τοὺς τρεῖς πόδας ὕψηλαί, αἱ δὲ τοῦ ἀμερικανικοῦ περὶ τοὺς ἑννέκ δακτύλους. Ἡ θῆα δὲ τοῦ τελευταίου τούτου, ὡς φαίνεται ἐκ τῶν καθημερινῶν του ἐκθέσεων εἶναι μᾶλλον εἰς ἑξῆς, ἢ ἡ τοῦ ἐν Στρασβούργῳ ὠρολογίου.

Τὸ Ἑγγέλιον ὠρολόγιον παραστᾷ ἐπὶ τῆς κορυφῆς Ἀποστολικὴν πομπήν, τοιαύτην, τὸν Χριστὸν περικεκολλημένον ὑπὸ τοῦ Σατανᾶ, τὰς τρεῖς Μαρίας, εἰκόνα τῆς Δικαιοσύνης, ἢ χρυσοῦν ἀλέκτορα, ὅστις φωνεῖ κατὰ τὴν διάβασιν τοῦ Πέτρου. Πρὸ 3 λεπτῶν τῆς ὥρας (οἰανδῆποτε ἐκ τῶν εικοσιτεσσάρων) μηχανικὸν τι ὄργανον ἐξ αὐλῶν ἔσθθεν τοῦ ὠρολογίου παίζει ὕμνον τινὰ ἢ τι ἀντίφωνον. Ἐχει δὲ πέντε μελωδήματα. Τότε δὲ κώδωνες ἤχουσι, καὶ ἀφοῦ σημεῖον ἢ ὥρα εὐθὺς ἀρχεται ἡ Ἀποστολικὴ πομπή. Ἐν τῇ πρώτῃ ἀνοίχονται θυρόφυλλα καὶ ἰδοὺ ἡ εἰκὼν τοῦ Ἰακώβου ἐμφανίζεται. Ἀλλὰ πάλιν θυρόφυλλα ἀνοίχονται πρὸς τὰ ἀριστερὰ, οἱ δὲ Ἀπόστολοι προβαίνειν βραδέως ἀκολουθοῦντες ἀλλήλους. Ἀμα δὲ ἐπὶ τῇ ἐμφανίσει αὐτῶν καὶ τοῦ Ἰησοῦ οἱ Ἀπόστολοι στρέφουσι πρὸς αὐτόν, ὅτι· τοὺς χαιρετᾷ, καὶ διερχόμενοι ἐκείθεν ἐν τάξει εἰσέρχονται πάλιν εἰς ἄλλην θύραν πρὸς τὰ δεξιὰ. Παύσαντες δὲ τοῦ Πέτρου ἀναφαίνεται ἐκ τοῦ παραθύρου ὁ Σατανᾶς πειράζων αὐτόν. Πεντάκις παρουσιάζεται ὁ διάβολος, καὶ ὅταν διαβαίνει ὁ Πέτρος ἀρνούμενος τὸν Χριστόν, ὁ ἀλέκτωρ τινάσσει τὰς πτέρυγας του κράζει. Τοῦ δὲ Ἰουδᾶ ἐμφανιζομένου, ὁ Σατανᾶς κατέρχεται τοῦ παραθύρου ἢ παρακολουθεῖ τὸν Ἰουδαν μακρόθεν τῆς συνοδίας, καὶ ἔπειτα ἐπιστρέψας ἀναβαίνει εἰς τὴν θῆσιν του, ἵνα παρατηρῇ τὸν Ἰουδαν, φαινόμενον ἑκατέρωθεν. Τὸ ἱερογραφικὸν τοῦτο μάθημα εἰκονίζεται μεγαλοπρεπῶς τῶν εἰκόνων γεγλυμμένων καὶ χρωματισμένων κατὰ τινὰ ἀρχαιοτάτην καὶ πιστὴν εἰκόνα. Ἀφοῦ ἡ συνοδία διέλθῃ, ὁ Ἰησοῦς καὶ αἱ τρεῖς Μαρίας γίνονται ἄφαντοι καὶ αἱ θύραι κλείουσι. Ἡ σκηνὴ αὕτη δύναται νὰ ἐπαναλαμβάνηται ἐπτάκις τῆς ὥρας ἐν ἀνάγκῃ, ἢ δὲ φυσικὴ τοῦ ὠρολογίου κίνησις παριστᾷ αὐτὴν τετράκις τῆς ὥρας, ἐνῷ ἡ ἐν Στρασβούρ-

γω πομπὴ γίνεται ἀπαξ τῆς ἡμέρας κατὰ τὴν δωδεκάτην.

Κάτωθεν τῆς θῆσεως ὅπου παρίσταται ἡ θρησκευτικὴ πομπὴ ἐν τῷ Ἑγγελίῳ ὠρολόγιῳ, εἶναι ἡ πλῆξ αὐτοῦ περὶ τοὺς δεκατρεῖς δακτύλους διάμετρον ἔχουσα. Πρὸς τὰ δεξιὰ εἰκονίζεται ὁ Καὶρὸς» κρατῶν ἀμμορολόγιον. Ὑπεράνω αὐτοῦ εἶναι παράθυρον, ἐν ᾧ φαίνονται εἰκόνες παριστῶσαι τὴν Νεότητα, τὴν ἀνδρικὴν Ἠλικίαν, καὶ τὸ Γῆρας. Πρὸς δὲ τὰ ἀριστερὰ τῆς πλακὸς ἴσταται σκελετὸς τὸν θάνατον παριστῶν.

Ὅταν ὁ λεπτοδείκτης πλησιάσῃ εἰς τὸ πρῶτον τέταρτον, ὁ πκτήρ Χρόνος ἀνατρέπει τὸ ἀμμορολόγιόν του καὶ κρούει κώδωνά τινα διὰ τοῦ δρεπάνου του, ἐνῷ ἔσθθεν ἕτερος κώδων ἀνταπεκρίνεται· πάραυτα δὲ τότε ἐμφανίζεται ἡ Νηπιότης. Προσεγγίζοντες δὲ τοῦ λεπτοδείκτου εἰς τὸ δεύτερον τέταρτον ἢ τὴν ἡμίσειαν ὥραν, τότε ἀκούονται ἤχοι δύο κωδῶνων, ἡ δὲ Νεότης ἐμφανίζεται καὶ τὸ ὄργανον παίζει ὕμνον τινὰ ἱερὸν· ἔπειτα ὁ πατήρ Χρόνος κρούει δις καὶ ἀνατρέπει τὸ ἀμμορολόγιον, ἀνταποκρινόμενος ἔσθθεν δύο κωδῶνων. Μετὰ ἐν λεπτὸν τῆς ὥρας ἀρμονία κωδῶνων ἀκούεται, διπλωτὴ δὲ τις θύρα ἀνοίγει εἰς τὴν ἄνω στοάν, ἄλλη δὲ ἐπίσης πρὸς τὰ δεξιὰ τῆς αὐλῆς, ἐνῷ προβαίνει ὁ Σωτὴρ, καὶ μετὰ ταῦτα οἱ Ἀπόστολοι ἐξέρχονται ἐν τάξει. Τὸ ὠρολόγιον δεικνύει ὁσαύτως τὰς φάσεις τῆς σελήνης, τὰς παλλιρρόας, τὰς ὥρας τοῦ ἔτους, τὰς ἡμέρας, τὰς χρονολογίας, καὶ τὰ σημεῖα τοῦ ζωδιακοῦ· ἐπὶ δὲ τῆς κορυφῆς, στρατιώτης ἐν πανοπλίᾳ διαρκῶς φρουρεῖ, βαδίζων ἐμπροσθεν καὶ ὀπισθεν. Προχωροῦσης τῆς ὥρας, ἡ Ἀνδρική ἡλικία, τὸ Γῆρας, καὶ ὁ θάνατος λαμβάνουσι μέρος εἰς τὸ πανόραμα. Εἶναι θαυμάσιον ἔργον εὐφύας, καὶ ἄξιον πάσης ἐκτιμήσεως.

ΠΑΙΔΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΤΟ ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΗΣ ΦΥΣΕΩΣ

ΖΩΑ.

ΚΕΦ. ΚΑ'. — Η ΧΕΙΡ.

Ὁ ἄνθρωπος εἶναι τὸ μόνον ζῶον τὸ ἔχον χεῖρα. Ὁ πῆθις· ἔχει τι ὅμοιον πρὸς χεῖρα· ἀλλὰ ἐάν τὸν παρατηρήσῃτε ἐχόμενον τῶν προχρμάτων, θά ἴδῃτε πόσον ἀδεξίως τοῦτο πράττει.

Ἡ χεῖρ εἶναι θαυμάσιον ὄργανον ἢ μηχανισμὸς.

Ἰδωμεν τινὰ ἐκ τῶν ὧν ἡ χεῖρ κατεργάζεται. Ἰδετε τὸν σιδηρουργὸν κινουντα τὴν βαρεῖαν σφύραν· πόσον ἰσχυρῶς ἡ χεῖρ του δρᾷται τοῦ βραχίονος τῆς σφύρας! Οἱ αὐτοὶ δάκτυλοι, οἱ τοσούτον ἰσχυρῶς ἐχόμενοι τῆς σφύρας, καὶ τὴν βαρεῖαν ταύτην ἐργασίαν ποιοῦντες δύνανται νὰ γυμνασθῶσιν εἰς ἐπιτέλεσιν ἔργου ἐλαφροτάτου καὶ λεπτοτάτου. Κρατοῦσι τὴν γραφίδα καὶ γράφουσιν· δύνανται νὰ κινῶσι τὴν σμίλιν τοῦ χαρακτοῦ, καὶ νὰ ποιῶσι τὰς λεπτὰς ἐκείνας γραμμὰς τὰς ὁποίας πολλάκις βλέπομεν.